

handling, end Andelsmeierierne kunne have, idet de have saa mange Mælkedyer, og det har naturlig til Følge, at Andelsmeierierne ikke kunne producere saa fint Smør som Herregaardene selv med de største Anstretninger (Udfryselse). Jeg vil ikke benægte, at det for enkelte Meieriers Vedkommende kan være Tilfældet, men gjenneingaaende er det endnu ikke Tilfældet. Det har jo ogsaa sidste Sommers og Efteraars Beretninger fra England noksom godtgjort. Derfor kan jeg forstaa, at Herregaardene kunne have Fordel af dette Lovforslag. Thi dersom man forbyder Kunstsmøret, tvinger man en hel Del af vort Folk, nemlig dem, som nu bruge og i Fremtiden i rigeligere Maal vilde bruge Kunstsmør, til at købe af vort eget hjemmeproducerede Smør, og saa blev Tilførslen fra Andelsmeierierne til det engelske Marked mindre, og det vilde hæve Prisen paa det finere Herregaardsmør. Denne Interesse kan jeg saa godt forstaa. Jeg maa gjøre en lille Bemærkning, skjøndt den allerede er udtalt af den foregaaende ærede Taler. Man har ofte under Debatter her i Salen og udenfor hørt, at naar Landbruget, Landmændene have Penge, have ogsaa alle andre og navnlig da Smaaafolk Penge. Jeg vil tillade mig at gjøre en Indsigelse derimod, jeg vil ikke fremstille det som noget absolut Uandt eller Urigtigt, men jeg vil sige, at vi maa aldrig glemme, at om der end tilflyder en enkelt Stand rigeligere med Penge, vil det dog tage overordentlig lang Tid, inden dette viser sine Virkninger ogsaa lige overfor Smaaafolk og Arbeidere. Den ærede foregaaende Taler har derfor fuldstændig Ret i, at selv om vi gennemføre dette Lovforslag, vil det ikke bevirke, at Arbejderne faae en eneste Ore mere i Dagløn; det er jeg fuldkommen enig med den ærede sidste Taler i. Jeg skal endnu tillade mig at gjøre et Par spredte Bemærkninger. Der er saavel af det ærede Medlem fra Ribe (Bust) som af det ærede Medlem fra Randers (Rittichou) givet en Anvisning paa at søge Oplysning om Forholdene i Holland, idet de have henvist til en Artikel i Berlingske Tidende for et Par Aftener siden. Jeg har ogsaa læst denne Artikel, og jeg har den i min Vomme ligesom det ærede Medlem for Ribe. Men jeg maa rigtignok sige, at jeg har faaet det Modsatte ud af denne Artikel. Jeg indrømmer, at Hollands samlede Udførsel af Natur- og Kunstsmør i de sidste Aar er bleven mindre, det er ganske rigtigt, men det viser i Virkeligheden slet ikke, at Holland derfor er gaaet tilbage. For det Første oplyser Artiklen jo aldeles ikke, hvor meget Smør, navnlig Kunstsmør, der fra

Holland er udført til andre Lande i samme Tidsrum. Saaledes er heller ikke Hollands Udførsel til os taget med i Beregningen, eller hvor meget mere Natursmør Holland i tidligere Aar har indført til Fabrikation af Kunstsmør. Det oplyser Artiklen Intetshelst om, og det er jo en Faktor, der ogsaa maa tages med i Beregning, naar vi vilde se, om Holland er gaaet frem eller tilbage. Artiklen viser heller ikke, at det skulde være en Tilbagegang, der har bevirket Mindreindtægten for de hollandske Smørproducenter, og kun have medført Fordel for Fabrikantterne. Ganske vist siger Artiklen i en Sætning i samme Stykke, saa godt som lige oven paa, at den ikke kan sige Noget om Fabrikanternes Fortjeneste. Jeg er af den Mening, at naar Hollænderne have ført mindre Natursmør til England, er det, fordi de have set deres større Fordel ved at sælge det hjemme til Fabrikantterne af Kunstsmør, og der er Intetshelst oplyst om, at de have staaet sig ringere ved det, og der er heller ikke oplyst Noget om, skjøndt det er sagt saa ofte, at England ikke vil købe det hollandske Natursmør; derom foreligger der ikke noget bestemt Vidnesbyrd. Jeg antager, at da Hollænderne endnu sælge deres Natursmør til England, er det et Bevis for, at Englænderne ville købe det og sikkert betale de det efter den Godhed, det har; det antager jeg for sikkert. Lige overfor de to ærede Talere, der have nævnt Artiklen i Berlingske Tidende, maa jeg altsaa gjøre den Indsigelse, at man ikke af Artiklen kan drage den Slutning, som de Herrer eller som Forfatteren selv har draget. Lige overfor det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) skal jeg tillade mig at bemærke, at han i Aar ligesom i Fjor, kom ind paa Spørgsmaalet om Farven, hvilket Spørgsmaal yderligere er blevet draget frem af senere Talere. Jeg vil ikke forlænge Diskussionen ved at gjentage, hvad der med Rette kan siges om Farven, men naar det ærede Medlem for Skive, for at vise, hvor uberettiget Farven kan finde Anvendelse her, lavede et Exempel med Flæsk af en af Svinedifteritis død Gris, saa passer det Exempel ikke. For Sagen er, at vil man gaa hen og forandre Farven paa Flæsk af et selv dødt Svin, for at det skulde ligne sundt Flæsk, saa vil man altsaa derved foretage et Skridt, der var ubetinget farligt for Sundheden. Det var et simpelt Bedrag. Man vilde derved have udgivet et Stof for noget aldeles Andet, end det virkelig er, men det er ikke Tilfældet her. Naar vi farve Margarine eller Kunstsmør, er det aldeles ikke Meningen at bedrage. Nei, vi ville blot fabrikere og sælge det for